

Άνδρες και γυναίκες υπηρέτες του Θεού

Του Randolph Dunn

Κεφάλαιο 1.

Διάκονοι.

«Οι διάκονοι, ομοίως, πρέπει να είναι άνθρωποι άξιοι σεβασμού, ειλικρινείς, να μην επιδίδονται σε πολύ κρασί και να μην επιδιώκουν ανέντιμο κέρδος. Πρέπει να κρατούν τις βαθιές αλήθειες της πίστης με καθαρή συνείδηση. Πρέπει πρώτα να δοκιμαστούν. και μετά αν δεν υπάρχει τίποτα εναντίον τους, ας υπηρετήσουν ως διάκονοι. Με τον ίδιο τρόπο, οι γυναίκες τους πρέπει να είναι γυναίκες άξιες σεβασμού, όχι κακόβουλες ομιλητές, αλλά εγκρατείς και έμπιστες σε όλα. Ένας διάκονος πρέπει να είναι σύζυγος μόνο μιας συζύγου και πρέπει να διαχειρίζεται καλά τα παιδιά του και το νοικοκυριό του. Όσοι έχουν υπηρετήσει καλά αποκτούν εξαιρετική υπόσταση και μεγάλη βεβαιότητα στην πίστη τους στον Χριστό Ιησού». (1 Τιμ 3:8-13)

Σχόλιο:

- a. «Διάκονοι» από την ελληνική λέξη διάκονος που είναι ουδέτερο ως προς το φύλο) - έναντι 8.
- b. «Γυναίκες» από την ελληνική λέξη γυναίκα που σημαίνει γυναίκα οποιασδήποτε ηλικίας, είτε είναι παρθένα, είτε παντρεμένη, είτε χήρα ή σύζυγος ανάλογα με το πλαίσιο του Strong). έναντι 11.
- c. «Η λέξη τους προστέθηκε από τον μεταφραστή αφού δεν υπάρχει στο ελληνικό κείμενο. Με την προσθήκη του «τους» στην αγγλική μετάφραση το νόημα άλλαξε από γυναίκες υπηρέτες, διάκονους, σε συζύγους ανδρών υπηρέτων. έναντι 11.
- d. «Ένας διάκονος πρέπει να είναι σύζυγος μόνο μιας συζύγου» εξαιρούνται οι πολυγαμικοί και οι άντρες που αποχωρίζονται τη σύζυγό τους χωρίς πιστοποιητικό διαζυγίου, με αποτέλεσμα να είναι ακόμη παντρεμένοι με την αποχωρημένη σύζυγο. Εδώ ο διάκονος είναι από την ελληνική λέξη διάκονος, (ονομαστική ενικού αρσενικού γένους ανά αμπέλια). έναντι 12.

Σχόλιο: Δυστυχώς, η λέξη διάκονος αντιπροσώπευε μια θέση ή αξίωμα στην εκκλησία της Αγγλίας. Αν η ελληνική λέξη είχε μεταφραστεί ως υπηρέτης θα υπήρχε λιγότερη σύγχυση.

Σχόλιο: Όλοι οι Χριστιανοί είναι ιερείς για να υπηρετούν τον Θεό. Έτσι, όλοι είναι διάκονοι, υπηρέτες, άνδρας και γυναίκα, εκτελώντας τον ίδιο τύπο λειτουργιών που πρόσταξε ο Θεός στον Αδάμ και την Εύα να κάνουν, αλλά πνευματικές και όχι φυσικές. Οπως:

Υπακούω— Αν Με αγαπάτε, θα τηρήσετε την εντολή μου, και στον Αδάμ και την Εύα – μην τρώτε από τον καρπό του δέντρου της γνώσης του καλού και του κακού.

Δουλειά— Καθώς βλέπετε μια ευκαιρία, κάντε καλό – φροντίστε τον κήπο.

Αναπαράγω— φυτέψτε τον σπόρο του ευαγγελίου καθώς είναι η δύναμη της σωτηρίας – γίνετε καρποί και πολλαπλασιάστε και γεμίστε τη γη.

Δεδομένου ότι αυτοί οι διάκονοι έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά χαρακτήρα και προσόντα με τους βοσκούς, το έργο τους πρέπει να είναι στενά συνδεδεμένο.

Η εκκλησία του Χριστού συγκρίνεται με το φυσικό μας σώμα, έχει επίσης πολλά λειτουργικά μέρη που εκτελούν διαφορετικές λειτουργίες. Εάν αυτά τα μέρη του σώματος της «εκκλησίας» δεν λειτουργούν, το σώμα της «εκκλησίας» είναι σε εξασθενημένη κατάσταση. Θα μαραθεί και θα πεθάνει.

Το έργο των ανδρών που έχουν χαρακτηριστικά χαρακτήρα παρόμοια με τους βοσκούς δεν προσδιορίζεται, επομένως οποιαδήποτε κατανόηση είναι ερμηνεία ή άποψη.

Τα παρακάτω παρατίθενται από ένα μάθημα του Joe McKinney:

«Σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, ο όρος «διάκονος» αποκτά πρόσθετη συγκεκριμένη σημασία και σημασία όταν αναφέρεται σε μια ομάδα υπηρετών με μοναδικά πνευματικά προσόντα όπως στο Α' Τιμόθεο 3 όπου μεταγράφηκε ως διάκονος. Κατά μία έννοια, αυτή ήταν μια χρήσιμη πρακτική, καθώς εφιστά την προσοχή ότι ορισμένοι Χριστιανοί επιλέγονται για να κάνουν μια ειδική υπηρεσία που πιθανώς βοηθά τους επιβλέποντες φρουρούς στην πνευματική τους λειτουργία.

«Ενώ έχουμε μια ορισμένη πεποίθηση για το έργο των Χριστιανών που έχουν αυτά τα ειδικά προσόντα, δεν πρέπει ποτέ να είμαστε τόσο δογματικοί για να πιστεύουμε ότι αυτή είναι η τελευταία λέξη για το θέμα. Πρέπει να έχουμε κατά νου ορισμένες Βιβλικές αλήθειες για το Σώμα του Χριστού, έτσι ώστε οποιαδήποτε ερμηνεία να είναι συνεπής με αυτές τις αλήθειες. Εφόσον τα προσόντα του χαρακτήρα και της εμπειρίας τους είναι ήδη αποδεδειγμένα, είναι λογικό να υποθέσουμε ότι βοηθούν τους πρεσβυτέρους στο πνευματικό τους έργο για τη φροντίδα των πνευματικών αναγκών της εκκλησίας, ιδιαίτερα εκείνων που είναι επείγουσες. Οι διάκονοι δεν είναι «κατώτεροι πρεσβύτεροι» αν και το έργο τους θα ήταν παρόμοιο με κάποια εργασία που επιτελούν οι βοσκοί και η εμπειρία θα μπορούσε να είναι καλή εκπαίδευση για αυτούς τους άντρες ώστε μια μέρα να επιθυμούν ή να επιδιώκουν τη λειτουργία του φύλακα, του φύλακα ή του φρουρού.

«Το Σώμα του Χριστού ένα ζωντανό, αναπτυσσόμενο και μαχόμενο βασίλειο - ένας ζωντανός οργανισμός - έχει πολλές δυναμικές ανάγκες που αλλάζουν συνεχώς.

«Προκύπτουν προβλήματα, εμφανίζονται ανάγκες, συμβαίνουν έκτακτα περιστατικά: κάποιος αρρωσταίνει, άλλος χάνει τη δουλειά του, οικογένειες τσακώνονται, γονείς έχουν προβλήματα με τα παιδιά, άνθρωποι πεθαίνουν και οικογένειες πρέπει να παρηγορηθούν, να αναπτυχθούν σημαντικά υπουργεία. Δεν είναι όλες οι ανάγκες σε μια εκκλησία δυναμικές, αλλά πολλές είναι και, μερικές φορές, είναι απρόβλεπτες ή ακόμη και έκτακτες ανάγκες. Όταν εμφανιστούν αυτές οι ανάγκες, πρέπει να ικανοποιηθούν και να ικανοποιηθούν αμέσως! Ποιος θα καλύψει αυτές τις ανάγκες της εκκλησίας; Ποιος θα υπηρετήσει; Ποιοι είναι οι υπηρέτες της εκκλησίας;

«Σκεφτείτε ότι κατά τη διάρκεια του πρώτου αιώνα, όποτε ένας Χριστιανός απέτυχε να συγκεντρώσει, όλοι ανησυχούσαν. Τον συνέλαβαν οι ρωμαϊκές αρχές για την πίστη του; Του έκανε σωματική βλάβη κάποια αίρεση των Εβραίων; Αν ναι, θα ήταν σκόπιμο η Χριστιανική οικογένεια ή οι φρουροί της να ζητήσουν από έναν αδελφό που ζει σε κοντινή απόσταση να περάσει και να ελέγξει την ευημερία του και να καλύψει κάθε ανάγκη που λείπει.

«Όλοι οι Χριστιανοί είναι υπηρέτες. Όλοι καλούνται να υπηρετήσουν. Η εκκλησία μπορεί να καλέσει οποιονδήποτε να καλύψει μια ανάγκη (να υπηρετήσει). Εξαρτάται από την κατάσταση. Για παράδειγμα, στον τομέα των οικονομικών, η εκκλησία πρέπει να επιλέξει κάποιον με καλή γνώση της λογιστικής, ο οποίος είναι αξιόπιστος και έχει την ακεραιότητα και την εντιμότητα που απαιτούνται για να κάνει αυτή τη δουλειά. Είναι όμως όντως απαραίτητο το άτομο αυτό να είναι

παντρεμένο με παιδιά για να είναι ο ταμίας της εκκλησίας; Έχει αυτό το άτομο αυτά τα πνευματικά προσόντα; Οποιοσδήποτε χριστιανός μπορεί να υπηρετήσει και πρέπει να υπηρετήσει σε κάποια περιοχή, ανεξάρτητα από τα ειδικά προσόντα. Απλώς πρέπει να έχει τα προσόντα για να κάνει τη συγκεκριμένη δουλειά. Αλλά όλοι οι Χριστιανοί, άνδρες ή γυναίκες, πρέπει και μπορούν να υπηρετήσουν σε κάποια περιοχή.

«Τώρα όταν προκύπτουν δυναμικές ανάγκες. Δηλαδή, όταν συμβαίνουν έκτακτα περιστατικά, κανονικά, δεν υπάρχει ούτε χρόνος ούτε ευκαιρία να ερευνηθούν τα ταλέντα και να διερευνηθεί ο χαρακτήρας των αδελφών για να ανακαλύψουμε ποιος μπορεί να εξυπηρετήσει τη συγκεκριμένη ανάγκη εκείνη τη στιγμή. Η εκκλησία χρειάζεται μια ομάδα υπηρετών, ήδη πνευματικά καταρτισμένων, αποδεδειγμένα και αναγνωρισμένα ποιοι είναι διαθέσιμοι να κληθούν να βοηθήσουν τους βοσκούς/πρεσβύτερους/φύλακες σε απρόβλεπτες καταστάσεις όπου η ανάγκη είναι επείγουσα φύσης και πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα». (Τέλος απόσπασμα από τον Joe McKinney.)

Τα προσόντα του διακονόσου που δίνονται παραπάνω περιλαμβάνουν το να είναι σύζυγος μιας συζύγου και να διαχειρίζεται καλά τα παιδιά και το νοικοκυριό του δεν μπορούν να ισχύουν για όλους τους διακόνους, καθώς όλοι οι Χριστιανοί άνδρες και γυναίκες είναι υπηρέτες της διάκονος. Επομένως, η λειτουργία των ανδρών με αυτά τα προσόντα πρέπει να είναι διαφορετική από τους άλλους άνδρες ή γυναίκες διακονόσου.

Μερικοί άνθρωποι συμπεραίνουν ότι οι επτά που επιλέχθηκαν από την εκκλησία της Ιερουσαλήμ στις Πράξεις των Αποστόλων για να φροντίσουν τις ανάγκες των Ελλήνων χηρών ήταν διάκονοι. Αλλά δεν αναφέρονται ως διάκονοι ούτε δίδονται τα προσόντα τους ούτε είναι γνωστό αν και οι επτά πληρούσαν τα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα στο 1 Τιμόθεο.

Πολλοί σήμερα θεωρούν το έργο των πρεσβυτέρων ως ανδρών για πνευματικά θέματα, ενώ οι διάκονοι είναι άντρες για τα φυσικά θέματα. Αυτό φαίνεται να είναι μια εσφαλμένη κατανόηση, γιατί με αυτόν τον τρόπο, η εργασία όλων των άλλων μελών του Σώματος, άνδρα ή γυναίκα, περιορίζεται κατάφωρα. Αν μάλιστα οι πρεσβύτεροι κάνουν τα πνευματικά και οι διάκονοι τα σωματικά, δεν μένει δουλειά για τους μη διακόνους υπηρέτες. Αλλά αυτό δεν μπορεί να ισχύει για το γράψιμο του Πέτρου στους εξόριστους της Διασποράς στο 1 Πέτρου 4:10 «Καθώς ο καθένας έχει λάβει ένα δώρο, χρησιμοποιήστε το για να υπηρετήσετε ο ένας τον άλλον, ως καλοί διαχειριστές της ποικίλης χάριτος του Θεού». Η λέξη «κάθε» περιλαμβάνει άνδρες ή γυναίκες με και χωρίς τα ειδικά προσόντα. Εάν το «κάθε» δεν περιλαμβάνει γυναίκες, τότε ο Παύλος έκανε λάθος δηλώνοντας στο προς Ρωμαίους 16:1 ότι η Φήβη ήταν διάκονος, υπηρέτης.

Η σύγχρονη αντίληψη ότι οι διάκονοι φροντίζουν για τις φυσικές ανάγκες της εκκλησίας, όπως η συντήρηση στο κτήριο και τους χώρους, δεν προέρχεται από την πρακτική της Καινής Διαθήκης, καθώς δεν υπάρχει κανένα αρχείο στην Καινή Διαθήκη για οποιαδήποτε συνέλευση Χριστιανών που κατέχουν ή διατηρούν φυσικές εγκαταστάσεις. Οι ανάγκες της εκκλησίας κατά την περίοδο των διωγμών ήταν οι ανάγκες των ανθρώπων όχι περιουσιακών στοιχείων ή πραγμάτων. Αυτό ισχύει σήμερα καθώς η εκκλησία είναι ιδιοκτησία των ανθρώπων και όχι ιδιοκτησίας.

Άντρες που αναφέρονται ονομαστικά

«Ο Βαρνάβας (που σημαίνει γιος της ενθάρρυνσης), ένας Λευίτης, με καταγωγή από την Κύπρο, πούλησε ένα χωράφι που του ανήκε και έφερε τα χρήματα και τα έβαλε στα πόδια των αποστόλων». (Πράξεις 4:36-37)

«Έτσι, ο Βαρνάβας πήγε στην Ταρσό να αναζητήσει τον Σαούλ, και όταν τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια. Για έναν ολόκληρο χρόνο συναντήθηκαν με την εκκλησία και δίδαξαν πάρα πολύ κόσμο». (Πράξεις 11:25-26)

«Τώρα ήταν στην εκκλησία της Αντιόχειας προφήτες και δάσκαλοι, ο Βαρνάβας, ο Συμεών που ονομαζόταν Νίγηρας, ο Λούκιος ο Κυρηναίος, ο Μαναήν μέλος της αυλής του Ηρώδη του τετραάρχου και ο Σαούλ. Ενώ λάτρευαν τον Κύριο και νήστευαν, το Άγιο Πνεύμα είπε: Ξεχωρίστε για μένα τον Βαρνάβα και τον Σαύλο για το έργο στο οποίο τους κάλεσα. Έπειτα, αφού νήστεψαν και προσευχήθηκαν, έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους και τους απέστειλαν». (Πράξεις 13:1-3)

«Κάποια στιγμή αργότερα ο Παύλος (Ο Σαούλ) είπε στον Βαρνάβα: «Ας επιστρέψουμε και ας επισκεφτούμε τους αδελφούς σε όλες τις πόλεις όπου κηρύξαμε τον λόγο του Κυρίου και ας δούμε πώς πάνε». Ο Βαρνάβας ήθελε να πάρει μαζί τους τον Ιωάννη, που λεγόταν και Μάρκος, αλλά ο Παύλος δεν θεώρησε φρόνιμο να τον πάρει, γιατί τους είχε εγκαταλείψει στην Παμφυλία και δεν είχε συνεχίσει μαζί τους στο έργο. Είχαν τόσο έντονη διαφωνία που χώρισαν την παρέα. Ο Βαρνάβας πήρε τον Μάρκο και έπλευσε για την Κύπρο». (Πράξεις 15:36-40)

«Ο συγκρατούμενος μου Αρίσταρχος σας στέλνει τους χαιρετισμούς του, όπως και ο Μάρκος, ο ξάδερφος του Βαρνάβα». (Κολ 4:10)

«Ο Επαφράς, ο εν Χριστώ Ιησούς συγκρατούμενος μου, σας στέλνει χαιρετισμούς. Το ίδιο και ο Μάρκος, ο Αρίσταρχος, ο Δημάς και ο Λουκάς, οι συνεργάτες μου». (Φιλήμων 23-24)

«Κάνε ό,τι μπορείς να έρθεις γρήγορα κοντά μου, γιατί ο Δημάς, επειδή αγάπησε αυτόν τον κόσμο, με εγκατέλειψε και πήγε στη Θεσσαλονίκη. Ο Κρεσένς έχει πάει στη Γαλατία και ο Τίτος στη Δαλματία. Μόνο ο Λουκάς είναι μαζί μου. Πάρτε τον Μάρκο και φέρτε τον μαζί σας, γιατί είναι χρήσιμος για μένα στη διακονία μου». (2 Τιμ 4:9-12)

«Ήρθαμε στη Δέρβη και μετά στα Λύστρα, όπου ζούσε ένας μαθητής ονόματι Τιμόθεος, του οποίου η μητέρα ήταν Εβραία και πιστή, αλλά του οποίου ο πατέρας ήταν Έλληνας. Οι αδελφοί στα Λύστρα και στο Ικόνιο μίλησαν καλά γι' αυτόν». (Πράξεις 16:1-3)

«Όταν ο Σύλας και ο Τιμόθεος ήρθαν από τη Μακεδονία, ο Παύλος αφοσιώθηκε αποκλειστικά στο κήρυγμα, δίνοντας μαρτυρία στους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς ήταν ο Χριστός». (Πράξεις 18:5)

«Έστειλε δύο από τους βοηθούς του, τον Τιμόθεο και τον Έραστο, στη Μακεδονία, ενώ έμεινε λίγο ακόμα στην επαρχία της Ασίας». (Πράξεις 19:22)

«Γι' αυτό, σας προτρέπω να με μιμηθείτε. Γι' αυτό σας στέλνω τον Τιμόθεο, τον γιο μου που αγαπώ, που είναι πιστός στον Κύριο. Θα σας υπενθυμίσει τον τρόπο ζωής μου εν Χριστώ Ιησού, που συμφωνεί με όσα διδάσκω παντού σε κάθε εκκλησία» (Α' Κορ. 4:16-17).

«Ελπίζω στον Κύριο Ιησού να σας στείλω σύντομα τον Τιμόθεο, για να χαρούμε κι εγώ όταν λάβω νέα για εσάς. Δεν έχω κανέναν άλλον σαν αυτόν, που να ενδιαφέρεται πραγματικά για την ευημερία σας. Γιατί ο καθένας προσέχει τα δικά του συμφέροντα, όχι του Ιησού Χριστού. Αλλά ξέρετε ότι ο Τιμόθεος

έχει αποδείξει τον εαυτό του, γιατί ως γιος με τον πατέρα του υπηρέτησε μαζί μου στο έργο του Ευαγγελίου». (Φιλ 2:19-22)

«Ο Θεός όμως, που παρηγορεί τους καταβεβλημένους, μας παρηγόρησε με τον ερχομό του Τίτου, και όχι μόνο με τον ερχομό του, αλλά και με την παρηγοριά που του είχες δώσει. Μας είπε για τη λαχτάρα σου για μένα, τη βαθιά λύπη σου, τη διακαή ανησυχία σου για μένα, ώστε η χαρά μου να είναι μεγαλύτερη από ποτέ». (2 Κορ 7:6-7)

«Όσο για τον Τίτο, είναι ο σύντροφός μου και συνεργάτης μου ανάμεσά σας. Όσο για τα αδέρφια μας, είναι εκπρόσωποι των εκκλησιών και τιμή στον Χριστό». (2 Κορ 8:23)

«Στις ημέρες εκείνες που ο αριθμός των μαθητών αυξανόταν, οι Έλληνες Εβραίοι ανάμεσά τους παραπονέθηκαν εναντίον των Εβραίων Εβραίων επειδή οι χήρες τους αγνοούνταν στην καθημερινή διανομή φαγητού. Έτσι, οι Δώδεκα συγκέντρωσαν όλους τους μαθητές μαζί και είπαν: «Δεν θα ήταν σωστό να παραμελήσουμε τη διακονία του λόγου του Θεού για να περιμένουμε σε τραπέζια. Αδελφοί, επιλέξτε από ανάμεσά σας επτά άντρες που είναι γνωστό ότι είναι γεμάτοι Πνεύμα και σοφία. Αυτήν την ευθύνη θα τους παραδώσουμε και θα δώσουμε την προσοχή μας στην προσευχή και στη διακονία του λόγου». Αυτή η πρόταση ευχαρίστησε όλη την ομάδα. Επέλεξαν τον Στέφανο, έναν άνθρωπο γεμάτο πίστη και Άγιο Πνεύμα. Επίσης, ο Φίλιππος, ο Προκόρος, ο Νικάνορας, ο Τίμων, ο Παρμενάς και ο Νικόλαος από την Αντιόχεια, προσήλυτος στον Ιουδαϊσμό». (Πράξεις 6:1-6)

«Τώρα ο Στέφανος, ένας άνθρωπος γεμάτος από τη χάρη και τη δύναμη του Θεού, έκανε μεγάλα θαύματα και θαυματουργά σημεία στους ανθρώπους. Αντιπαράθεση προέκυψε, ωστόσο, από μέλη της Συναγωγής των Ελευθέρων (όπως ονομαζόταν)-Εβραίων της Κυρήνης και της Αλεξάνδρειας καθώς και των επαρχιών της Κιλικίας και της Ασίας. Αυτοί οι άνδρες άρχισαν να μαλώνουν με τον Στέφανο, αλλά δεν μπορούσαν να αντισταθούν στη σοφία του ή στο Πνεύμα με το οποίο μίλησε». (Πράξεις 6:8-10)

«Αλλά ο Σαούλ άρχισε να καταστρέφει την εκκλησία. Πηγαίνοντας από σπίτι σε σπίτι, έσυρε άντρες και γυναίκες και τους έβαζε στη φυλακή. Όσοι είχαν διασκορπιστεί κήρυτταν τον λόγο όπου πήγαιναν. Ο Φίλιππος κατέβηκε σε μια πόλη της Σαμάρειας και κήρυξε εκεί τον Χριστό». (Πράξεις 8:3-6)

«Στη Δαμασκό ήταν ένας μαθητής που λεγόταν Ανανίας». ... «Ο Ανανίας πήγε στο σπίτι και μπήκε. Βάζοντας τα χέρια του στον Σαούλ, είπε: «Αδελφέ Σαούλ, ο Κύριος Ιησούς, που σου φάνηκε στο δρόμο καθώς έρχεσαι εδώ — με έστειλε για να δεις ξανά και να γεμίσεις με Άγιο Πνεύμα». Αμέσως, κάτι σαν λέπια έπεσε από τα μάτια του Σαούλ και μπορούσε να δει ξανά. Σηκώθηκε και βαφτίστηκε, και αφού πήρε λίγο φαγητό, ανέκτησε τις δυνάμεις του». (Πράξεις 9:10...17-19)

«Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου μερικοί προφήτες κατέβηκαν από την Ιερουσαλήμ στην Αντιόχεια. Ένας από αυτούς, ονόματι Άγαθος, σηκώθηκε και μέσω του Πνεύματος προέβλεψε ότι θα εξαπλωνόταν σοβαρός λιμός σε ολόκληρο τον ρωμαϊκό κόσμο». (Πράξεις 11:27-28)

«Φίλιππος ο ευαγγελιστής, ένας από τους Επτά. Είχε τέσσερις ανύπαντρες κόρες που προφήτευαν. Αφού ήμασταν εκεί αρκετές μέρες, ένας προφήτης ονόματι Άγαθος κατέβηκε από την Ιουδαία. Πλησιάζοντας κοντά μας, πήρε τη ζώνη του Παύλου, έδεσε τα χέρια και τα πόδια του με αυτήν και είπε: «Το Άγιο Πνεύμα λέει: «Με αυτόν τον τρόπο οι Ιουδαίοι της Ιερουσαλήμ θα δέσουν τον ιδιοκτήτη αυτής της ζώνης και θα τον παραδώσουν στους εθνικούς. ."(Πράξεις 21:8-11)

“Αυτοί(Ο Παύλος και ο Βαρνάβας) είχαν τόσο έντονη διαφωνία που χώρισαν την παρέα. Ο Βαρνάβας πήρε τον Μάρκο και έπλευσε για την Κύπρο, αλλά ο Παύλος διάλεξε τον Σίλα και έφυγε, παρακινούμενος από τους αδελφούς στη χάρη του Κυρίου. Πέρασε από τη Συρία και την Κιλικία, ενισχύοντας τις εκκλησίες». (Πράξεις 15:39-41)

«Στον Φιλήμονα τον αγαπητό μας φίλο και συνάδελφο, στην Απφία την αδελφή μας, στον Αρχιππο τον συνστρατιώτη μας και στην εκκλησία που συνέρχεται στο σπίτι σου: Χάρη σε σένα και ειρήνη από τον Θεό Πατέρα μας και τον Κύριο Ιησού Χριστό. ... Ακούω για την πίστη σας στον Κύριο Ιησού και την αγάπη σας για όλους τους αγίους». (Φιλήμων 1-3, 5)

«Σας κάνω έκκληση(Φιλήμων) για τον γιο μου τον Όνησιμο, που έγινε γιος μου ενώ ήμουν αλυσοδεμένος. Παλαιότερα ήταν άχρηστος για σένα, αλλά τώρα έχει γίνει χρήσιμος και σε σένα και σε μένα». (Φιλήμων 10-11)

«Ο συγκρατούμενος μου Αρίσταρχος σας στέλνει τους χαιρετισμούς του, όπως και ο Μάρκος, ο ξάδερφος του Βαρνάβα». (Κολ 4:10)

«Ο Επαφράς, που είναι ένας από εσάς και υπηρέτης του Χριστού Ιησού, στέλνει χαιρετισμούς. Παλεύει πάντα στην προσευχή για σένα, ώστε να μπορείς να σταθείς σταθερός σε όλο το θέλημα του Θεού, ώριμος και πλήρως βέβαιος». (Κολ 4:12-14)

Κεφάλαιο 2

Γυναίκες Υπηρέτριες (Διάκονος)

«Γιατί όσοι από εσάς βαπτιστήκατε στον Χριστό έχετε ενδυθεί τον Χριστό. Δεν υπάρχει ούτε Εβραίος ούτε Έλληνας, δεν υπάρχει ούτε σκλάβος ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει ούτε αρσενικό ούτε θηλυκό. γιατί όλοι είστε ένα εν Χριστώ Ιησού»(Γαλάτες 3:26-28). Ο Θεός δεν είναι μεροληπτικός. (Πράξεις 10:34) Όλοι είναι ιερείς για να υπηρετούν τον Θεό. (Αποκάλυψη 5:10)

Η ελληνική λέξη διάκονος είναι ουδέτερη ως προς το φύλο, είτε αρσενικό είτε θηλυκό. Η λατινική λέξη διάκονος είναι υπουργός, ενώ η αγγλική λέξη servant. Ο Διάκονος ή οι παραλλαγές του εμφανίζονται 28 φορές στην Καινή Διαθήκη, μία από τις οποίες αναφέρεται στη Φήβη, μια υπηρέτρια (διάκονον) και δύο φορές ως διάκονος στα προς Φιλιππησίους 1:1, Α' Τιμόθεο 3:8-13 και Ρωμ. 16:1.

«Τώρα είστε το σώμα του Χριστού και ατομικά μέλη του. Και ο Θεός όρισε στην εκκλησία πρώτα αποστόλους, δεύτερον προφήτες, τρίτο δασκάλους, μετά θαύματα, μετά χαρίσματα θεραπείας, βοήθειας, διοίκησης και διαφόρων ειδών γλώσσες». (1 Κορ 12:27-29)

Ο Θεός μέσω του Παύλου παρουσίασε χαρακτηριστικά χαρακτήρα για την ποιμαντική λειτουργία. Ακολουθώντας τον χαρακτήρα ή τα προσόντα αυτών των ανδρών, ο Παύλος συζητά τα χαρακτηριστικά του χαρακτήρα, τα προσόντα των υπηρετών που προφανώς βοηθούν σε αυτό το σημαντικό έργο των επισκόπων, των φρουρών, των κηδεμόνων, των φρουρών. Οι λειτουργίες από άλλα μέλη του Σώματος είναι εξίσου σημαντικές, απαραίτητες, ουσιαστικές και απαραίτητες είτε εκτελούνται από άνδρα είτε από γυναίκα.

Γυναίκες που αναγνωρίζονται με το όνομα.

Στην Καινή Διαθήκη αρκετές γυναίκες προσδιορίζονται ονομαστικά, ενώ συμπεριλαμβανόμενες λέξεις όπως, όλοι, καθένας, καθένας, περιλαμβάνουν άνδρες και γυναίκες. Εξετάζοντας τις δραστηριότητες της

διάκονος του Θεού θα πρέπει κανείς να είναι σε θέση να προσδιορίσει εάν υπάρχουν λειτουργίες που απαιτούνται ή απαγορεύονται από τις χριστιανές γυναίκες να κάνουν.

«Αλλά ένας άντρας ονόματι Ανανίας, με τη σύζυγό του Σαπφείρα, πούλησε ένα κομμάτι περιουσίας και με τη γνώση της γυναίκας του κράτησε πίσω για τον εαυτό του μερικά από τα έσοδα ... περίπου τρεις ώρες η γυναίκα του μπήκε, χωρίς να ξέρει τι είχε συμβεί. Και ο Πέτρος της είπε: «Πες μου αν πούλησες τη γη τόσο πολύ». Και είπε, «Ναι, για τόσα πολλά». Αλλά ο Πέτρος της είπε: «Πώς συμφωνήσατε να δοκιμάσετε το Πνεύμα του Κυρίου;» (Πράξεις 5:1-2· 7-9)

Σχόλιο: Η Σαπφείρα και ο Ανανίας είπαν ψέματα στο Άγιο Πνεύμα, μια εκ προθέσεως αμαρτία.

«Τώρα ήταν στην Ιόπη ένας μαθητής που ονομαζόταν Ταβιθά, που σε μετάφραση σημαίνει Δορκάς. Ήταν γεμάτη καλά έργα και πράξεις φιλανθρωπίας». (Πράξεις 9:36).

Σχόλιο: Η Tabitha, Dorcas, βοήθουσε τους φτωχούς κάνοντας καλά και φιλανθρωπικά έργα. Μια δραστηριότητα που γίνεται εκτός συνέλευσης.

«Αυτός (ο Πέτρος) πήγε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη που το άλλο όνομα ήταν Μάρκος, όπου πολλοί ήταν συγκεντρωμένοι και προσεύχονταν». (Πράξεις 12:12).

Σχόλιο: Η Μαρία χρησιμοποίησε το σπίτι της για να συγκεντρωθούν οι άγιοι. Στην περίπτωση αυτή η συγκέντρωση έγινε με σκοπό την προσευχή για την ασφάλεια όλων των Χριστιανών αλλά κυρίως για τον Πέτρο, καθώς λίγο νωρίτερα ο Ηρώδης αποκεφάλισε τον Ιάκωβο.

«Και αφού βαφτίστηκε (η Λυδία) μας προέτρεψε λέγοντας: «Αν με κρίνεις πιστό στον Κύριο, έλα στο σπίτι μου και μέινε». Και μας επικράτησε». (Πράξεις 16:15).

Σχόλιο: Η Λυδία χρησιμοποίησε τα υπάρχοντά της για να φροντίσει τις ανάγκες του Παύλου και όσων τον συνόδευαν.

«Και μερικοί από αυτούς πείστηκαν και ενώθηκαν με τον Παύλο και τον Σίλα, όπως και πολλοί από τους ευσεβείς Έλληνες και όχι λίγες από τις ηγετικές γυναίκες». ... «Τώρα αυτοί οι Εβραίοι (άντρες και γυναίκες) ήταν πιο ευγενείς από εκείνους στη Θεσσαλονίκη. έλαβαν τον λόγο με όλη την προθυμία, εξετάζοντας τις Γραφές καθημερινά για να δουν αν ήταν έτσι αυτά τα πράγματα. Πολλοί από αυτούς λοιπόν πίστεψαν, με όχι λίγες Ελληνίδες υψηλού κύρους όσο και άνδρες». ... «Αλλά μερικοί άνδρες ενώθηκαν μαζί του και πίστεψαν, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και μια γυναίκα ονόματι Ντάμαρις και άλλοι μαζί τους». (Πράξεις 17:4, 11-12, 34).

Σχόλιο: Ο Ντάμαρης πίστεψε. Ήταν ίσως μια εξέχουσα Αθηναία καθώς ήταν παρούσα στον Άρειο Πάγο όταν μίλησε ο Παύλος.

«Μετά από αυτό ο Παύλος έφυγε από την Αθήνα και πήγε στην Κόρινθο. Και βρήκε έναν Εβραίο ονόματι Ακύλα, με καταγωγή από τον Πόντο, που ήρθε πρόσφατα από την Ιταλία με τη γυναίκα του την Πρισίλλα. ... Τώρα ένας Εβραίος ονόματι Απόλλωνας, καταγόμενος από την Αλεξάνδρεια, ήρθε στην Έφεσο. Ήταν ένας εύγλωττος άνθρωπος, ικανός στις Γραφές. Είχε διδαχτεί την οδό του Κυρίου. Και όντας ένθερμος στο πνεύμα, μιλούσε και δίδασκε με ακρίβεια τα πράγματα σχετικά με τον Ιησού (όπως καταγράφονται στην Παλαιά Διαθήκη), αν και γνώριζε μόνο το βάπτισμα του Ιωάννη. Άρχισε να μιλά με τόλμη στη συναγωγή, αλλά όταν τον άκουσαν η Πρισκύλλα και ο Ακύλας, τον πήραν και του εξήγησαν με μεγαλύτερη ακρίβεια την οδό του Θεού». (Πράξεις 18:1-2· 24-26).

Σχόλιο:«Αυτοί», ο Aquila και η σύζυγός του Priscilla, δίδαξαν στον Απόλλωνα όχι μόνο τον Aquila.

«Την άλλη μέρα αναχωρήσαμε και ήρθαμε στην Καισάρεια, και μπήκαμε στο σπίτι του Ευαγγελιστή Φιλίππου, που ήταν ένας από τους επτά, και μείναμε μαζί του. Είχε τέσσερις ανύπαντρες κόρες, που προφήτευαν».(Πράξεις 21:8-9).

Σχόλιο: Οι κόρες του Φιλίππου προφήτευσαν. Από το 1 Κορινθίους 14:21 μαθαίνουμε ότι οι προφητείες είναι για πιστούς. Δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι προφήτευαν μόνο σε γυναίκες ή μόνο όταν δεν ήταν συγκεντρωμένοι.

«Σας συνιστώ την αδελφή μας Φήβη, υπηρέτρια στην εκκλησία στις Κενχρές». (Ρωμαίους 16:1).

Σχόλιο: Μερικές Βίβλοι μεταγράφουν το διάκονο ως διάκονο. Αλλά κάθε άτομο, αρσενικό ή θηλυκό, εν Χριστώ είναι υπηρέτης, διάκονο, στο Σώμα του Χριστού καθώς και ιερείς για να υπηρετεί τον Θεό. Η Βίβλος σιωπά για το είδος της υπηρεσίας που προσέφερε ο Φήβης. Το μόνο που ξέρουμε είναι ότι υπηρετήθηκε. Γνωρίζουμε επίσης ότι δεν πληρούσε τα μοναδικά προσόντα για το έργο των υπηρετών που είχαν μια σύζυγο μεταφρασμένη ως διάκονοι στο 1 Τιμόθεο 3:12.

«Χαιρετίστε την Πρίσκιλλα και τον Ακύλα, τους συνεργάτες μου εν Χριστώ Ιησού, που διακινδύνευαν το λαιμό τους για τη ζωή μου, τους οποίους ευχαριστώ όχι μόνο εγώ, αλλά και όλες οι εκκλησίες των εθνών. Χαιρετήστε και την εκκλησία στο σπίτι τους. Χαιρετήστε τον αγαπημένο μου Επαίνετο, που ήταν ο πρώτος προσηλυτισμένος στον Χριστό στην Ασία. Χαιρετίστε τη Μαρία, που έχει δουλέψει σκληρά για εσάς. Χαιρετίστε τον Ανδρόνικο και την Ιουνία, τους συγγενείς μου και τους συγκρατούμενούς μου».(Ρωμαίους 16:3-7).

Σχόλιο: Δεν ξέρουμε τι δουλειά έκανε η Μαίρη. Ωστόσο, γνωρίζουμε ότι δεν ήταν τεμπέλης καθώς δούλευε σκληρά.

«Οι εκκλησίες της Ασίας σας στέλνουν χαιρετισμούς. Ο Ακύλας και η Πρίσκα (Πρισκίλα), μαζί με την εκκλησία στο σπίτι τους, σας στέλνουν εγκάρδιους χαιρετισμούς εν Κυρίω». (1 Κορινθίους 16:19).

Σχόλιο: Το σπίτι της Πρισίλλας και του Ακύλα ήταν ανοιχτό για να συγκεντρωθούν οι Χριστιανοί.

«Παρακαλώ την Ευωδία και τη Σύντυχη να συμφωνήσει εν Κυρίω. Ναι, σε παρακαλώ επίσης, αληθινή σύντροφε, να βοηθήσεις αυτές τις γυναίκες, που έχουν εργαστεί δίπλα-δίπλα μαζί μου στο ευαγγέλιο μαζί με τον Κλήμεντα».(Φιλιπησίους 4:2-3).

Σχόλιο: Αυτές οι γυναίκες ήταν προφανώς από τους Φιλίππους. Βοήθησαν τον Παύλο στη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Έκαναν περισσότερα από το να είναι απλώς παρόντες για να απομακρύνουν κάθε εμφάνιση ανάρμοστου. Δίδαξαν το ευαγγέλιο καθώς εργαζόνταν με τον Παύλο και τον Κλήμεντα.

«Μου θυμίζει η ειλικρινής πίστη σου, μια πίστη που κατοικούσε πρώτα στη γιαγιά σου Λόις και στη μητέρα σου Ευνίκη και τώρα, είμαι βέβαιος, κατοικεί και σε σένα». (2 Τιμόθεο 1:5).

Σχόλιο:Μετέδωσαν την πίστη τους στην οικογένειά τους.

«Στον Φιλήμονα τον αγαπημένο μας συνάδελφο και την Αφία την αδελφή μας και τον Άρχιππο τον συνστρατιώτη μας και την εκκλησία στο σπίτι σου». (Φιλήμων 1-2).

Σχόλιο:«Αφία» μια χριστιανή που ήταν γνωστή στον Παύλο και τον Φιλήμονα.

Γυναίκες με περιεκτικές λέξεις - Όλοι, καθένας και ο καθένας.

«Έτσι, όσοι έλαβαν τον λόγο του βαπτίστηκαν, και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές». (Πράξεις 2:41).

Σχόλιο:«Αυτοί που έλαβαν τον Λόγο Του» περιλαμβάνουν άνδρες και γυναίκες.

«Οι μαθητές αποφάσισαν, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του, να στείλει ανακούφιση στους αδελφούς που ζούσαν στην Ιουδαία». (Πράξεις 11:29).

Σχόλιο:«Όλοι» περιλαμβάνουν γυναίκες, έτσι οι γυναίκες βοήθησαν στον καθορισμό.

«Τότε φάνηκε καλό στους αποστόλους και στους πρεσβυτέρους, με ολόκληρη την εκκλησία, να διαλέξουν άντρες ανάμεσά τους και να τους στείλουν στην Αντιόχεια μαζί με τον Παύλο και τον Βαρνάβα». (Πράξεις 15:22).

Σχόλιο:«Ολόκληρη η εκκλησία» περιλαμβάνει γυναίκες. Ως εκ τούτου, οι γυναίκες συμμετείχαν στην επιλογή.

«Λοιπόν, όταν τους απέλυσαν, κατέθηκαν στην Αντιόχεια, και αφού συγκέντρωσαν την εκκλησία, παρέδωσαν την επιστολή. Και όταν το διάβασαν, χάρηκαν για την ενθάρρυνση του». (Πράξεις 15:30-31).

Σχόλιο:Η «εκκλησία» περιελάμβανε γυναίκες που άκουγαν και χάρηκαν.

«Τότε έδωσε εντολή στον εκατόνταρχο να κρατηθεί υπό κράτηση, αλλά να έχει κάποια ελευθερία και να μην εμποδίζεται κανένας από τους φίλους του να καλύψει τις ανάγκες του». (Πράξεις 24:23).

Σχόλιο:Οι «φίλοι» περιελάμβαναν άνδρες και γυναίκες που κάλυπταν τις ανάγκες του Παύλου.

«Θα υπάρξει θλίψη και στενοχώρια για κάθε άνθρωπο που κάνει το κακό, πρώτα ο Εβραίος και επίσης ο Έλληνας, αλλά δόξα και τιμή και ειρήνη για καθέναν που κάνει το καλό, πρώτα ο Εβραίος και επίσης ο Έλληνας. Διότι ο Θεός δεν δείχνει μεροληψία». (Ρωμαίους 2:9-11).

Σχόλιο:«Κάθε άνθρωπος» δεν κάνει καμία διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών που κάνουν καλό ή κακό.

«Γιατί εν Χριστώ Ιησού είστε όλοι γιοι του Θεού, μέσω της πίστεως. Γιατί όσοι από εσάς βαπτιστήκατε στον Χριστό, έχετε φορέσει τον Χριστό. Δεν υπάρχει ούτε Εβραίος ούτε Έλληνας, δεν υπάρχει ούτε δούλος ούτε ελεύθερος, δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό, γιατί όλοι είστε ένα στον Χριστό Ιησού». (Γαλάτες 3:26-29).

Σχόλιο:Ένας γιος είχε νόμιμο δικαίωμα στην κληρονομιά του πατέρα. Αλλά «Όσοι πολλοί από εσάς» που βαπτίστηκαν περιελάμβαναν γυναίκες. Τότε οι εν Χριστώ γυναίκες απέκτησαν το δικαίωμα της κληρονομιάς ο Παύλος στη συνέχεια αναφέρει ότι οι εν Χριστώ είναι ένα. Κανείς εν Χριστώ δεν είναι χριστιανός δεύτερης κατηγορίας γιατί όλοι είναι υπηρέτες και ιερείς για να υπηρετούν τον Θεό. (1 Πέτρου 2:16 και Αποκάλυψη 1:6).

«Αυτή που είναι στη Βαβυλώνα, που είναι επίσης εκλεγμένη, σας στέλνει χαιρετισμούς». (1 Πέτρου 5:13).

Σχόλιο:«Αυτή» θα μπορούσε να είναι είτε μια χριστιανή γυναίκα είτε μια συνέλευση Χριστιανών - δεν ξέρω.

«Η πρεσβυτέρα στην εκλεγμένη κυρία και τα παιδιά της, που αγαπώ στ' αλήθεια, και όχι μόνο εγώ, αλλά και όλοι όσοι γνωρίζουν την αλήθεια». (2 Ιωάννη 1:1).

Σχόλιο: «Η εκλεγμένη κυρία» θα μπορούσε να είναι είτε μια χριστιανή είτε μια συνέλευση Χριστιανών – δεν ξέρω.

Οι όροι all, every and every περιλαμβάνουν γυναίκες. Επομένως, οι γυναίκες πρέπει να συμμετέχουν για να λειτουργήσει το Σώμα του Χριστού ως ενιαίο σώμα διαφορετικά μέρος του σώματος θεωρείται έλξη στο σώμα ή νεκρό.

Δραστηριότητα και στάση γυναικών.

«Λοιπόν, είτε εσείς (αρσενικό ή θηλυκό) φάτε ή πιείτε, ή οτιδήποτε άλλο κάνετε, κάντε τα πάντα προς δόξα του Θεού. Μην προσβάλλετε τους Ιουδαίους ή τους Έλληνες ή την εκκλησία του Θεού, όπως προσπαθώ να ευχαριστήσω όλους σε ό,τι κάνω, όχι επιδιώκοντας το δικό μου όφελος, αλλά των πολλών, για να σωθούν. Γίνετε μιμητές μου, όπως είμαι του Χριστού. Τώρα σας επαινώ γιατί με θυμάστε σε όλα και διατηρείτε τις παραδόσεις, όπως σας τις παρέδωσα. Αλλά θα ήθελα να γνωρίζετε, ότι το κεφάλι κάθε ανθρώπου είναι ο Χριστός. και το κεφάλι της γυναίκας είναι ο άντρας και το κεφάλι του Χριστού είναι ο Θεός. Κάθε άνθρωπος που προσεύχεται ή προφητεύει, έχοντας το κεφάλι του καλυμμένο, ατιμάζει το κεφάλι του (τον Χριστό). Αλλά κάθε γυναίκα που προσεύχεται ή προφητεύει (ούτε απαγορεύεται) με το κεφάλι της ακάλυπτο, ατιμάζει το κεφάλι της. γιατί είναι ένα και το αυτό σαν να ήταν ξυρισμένη. Για ανμία γυναίκα δεν είναι καλυμμένης κουρευτεί κι αυτή· αλλά αν είναι ντροπή για μια γυναίκα να κουρευτεί ή να ξυριστεί, ας είναι καλυμμένη». (1 Κορινθίους 10:31–11:6).

Σχόλιο:

- αναζητάτε πάντα την ευημερία του άλλου ατόμου – 10:24.
- ό,τι κι αν κάνετε, δοξάστε τον Θεό – 10:31.
- άντρες και γυναίκες, μην ατιμάζετε το κεφάλι σας – 11:4.
- μην μεταχειρίζεστε τον οικονομικά φτωχό Χριστιανό ως κατώτερο – 11:21.
- μη θεωρείτε πιο σημαντικό το πνευματικό σας δώρο – 12:
- Η αγάπη είναι το πιο σημαντικό - διαρκεί για πάντα. – 12:31-13:13.
- ενθαρρύνετε, σέβετε, τιμάτε ο ένας τον άλλον και ιδιαίτερα αυτούς έχοντας την ευθύνη για την ευημερία σας, αποφύγετε τη σύγχυση – 14.

Σχόλιο: «Μην προσβάλλετε στους Εβραίους ή στους Έλληνες» σημαίνει μην γίνετε η αιτία ενός Χριστιανού αδελφού ή αδελφής να χάσει την πίστη του αγνοώντας τα ήθη και τις παραδόσεις τους.

Σχόλιο: «Παράδοση» από την ελληνική λέξη παράδοσεις που σημαίνει ουσία της διδασκαλίας. (του Thayer)

Σχόλιο: «Προφητεύω» από την ελληνική λέξη profeeteuoso που σημαίνει πρόβλεψη μελλοντικών γεγονότων που σχετίζονται με τη βασιλεία του Θεού ή εκφέρω, διακηρύξω, κάτι που μπορεί να γίνει γνωστό μόνο με θεία αποκάλυψη. (του Thayer)

Σχόλιο: «Κάθε άντρας» από την ελληνική λέξη άνδρος που σημαίνει είτε άντρας είτε σύζυγος ανάλογα με τις επαφές.

Σχόλιο: «Κάθε Γυναίκα» από την ελληνική λέξη gunaikós που σημαίνει είτε γυναίκα είτε σύζυγος.

Σχόλιο: «Ξυρισμένο ή ξυρισμένο» - Οι γυναίκες που είχαν κουρευτεί τα μαλλιά τους έδειχναν τιμωρία πορνείας ή μοιχείας. (Adam Clarke).

Σχόλιο: Ο Παύλος υπενθυμίζει στους Κορινθίους ότι ο σεβασμός και η τιμή είναι υψίστης σημασίας πιθανώς περισσότερο από το έθιμο όταν προσεύχονται ή προφητεύουν. Το έθιμο της εποχής ήταν οι άντρες να αφαιρούν το κάλυμμα του κεφαλιού τους παρουσία ανώτερου και οι γυναίκες να μην εμφανίζονται στο κοινό χωρίς κάλυμμα. Άρα, το κάλυμμα του κεφαλιού ήταν πράξη δικαιοσύνης ή έθιμο σεβασμού και τιμής; Ένας σύζυγος μπορούσε να χωρίσει τη γυναίκα του για τέτοια ασέβεια, χωρίς να έχει το κεφάλι της καλυμμένο. Η καταδίκη του Παύλου φαίνεται να είναι η ατιμία του Θεού από έναν άνδρα που δεν αφαιρεί το κάλυμμα του κεφαλιού του και από μια γυναίκα που ατιμάζει τον άνδρα που είναι υπεύθυνος για την ευημερία της (σύζυγο, πατέρα ή μεγαλύτερο αδερφό) μη καλύπτοντας το κεφάλι της με πέπλο. Και οι δύο παραβιάζουν την παράδοση και το έθιμο του σεβασμού στην κοινωνία τους ή τα νόμιμα δικαιώματα υποδηλώνουν πιθανώς την αποδοχή παγανιστικών πρακτικών. Αυτό δεν απαγορεύει ούτε στους άνδρες ούτε στις γυναίκες να προσεύχονται ή να προφητεύουν. Αλλά η ελευθερία και η ελευθερία κάποιου εν Χριστώ δεν πρέπει ποτέ να έχει ως αποτέλεσμα ή να οδηγήσει σε ασέβεια προς τους άλλους.

«Μια σύζυγος θα έπρεπε (υπό υποχρέωση) να έχει ένα σύμβολο εξουσίας (δύναμης) στο κεφάλι της, λόγω των αγγέλων. Ωστόσο, στον Κύριο η γυναίκα δεν είναι ανεξάρτητη από τον άνδρα ούτε από τον άνδρα από τη γυναίκα. γιατί όπως η γυναίκα δημιουργήθηκε από τον άντρα, έτσι και ο άντρας γεννιέται τώρα από τη γυναίκα. Και όλα τα πράγματα είναι από τον Θεό. Κρίνετε μόνοι σας: είναι σωστό για μια γυναίκα να προσεύχεται στον Θεό με ακάλυπτο το κεφάλι; Δεν σας διδάσκει η ίδια η φύση ότι αν ένας άντρας φοράει μακριά μαλλιά είναι ντροπή για αυτόν, αλλά αν μια γυναίκα έχει μακριά μαλλιά, είναι η δόξα της; Γιατί τα μαλλιά της της δίνονται για κάλυμμα. Αν κάποιος έχει την τάση να διαφωνεί, δεν έχουμε τέτοια πρακτική, ούτε οι εκκλησίες» του Θεού». (1 Κορινθίους 11:10-16)

Σχόλιο: Οι πράξεις μιας γυναίκας που δεν σέβεται τον άντρα της, το κεφάλι της, δεν είναι πρέπουσες.

Σχόλιο: Κατά τους χρόνους πριν και μετά τον Χριστό, όταν η Ρώμη κυβέρνησε τον κόσμο, οι περισσότερες γυναίκες θεωρούνταν υπό την εξουσία ή την εξουσία των ανδρών. Για τις παντρεμένες γυναίκες το πέπλο που κάλυπτε τα μαλλιά τους, 1) σήμαινε την οικογενειακή της κατάσταση, 2) την υποταγή της στην ιδιότητα του συζύγου ως κεφαλής, 3) ένδειξη σεμνότητας και αγνότητας και 4) την προστάτευε από τις παρακλήσεις των ανδρών. Οι γυναίκες χωρίς πέπλο θεωρούνταν επαναστατικές, συχνά ιερόδουλες, με κοντά μαλλιά, κομμένα ή ξυρισμένα κεφάλια. Τα έθιμα σε έναν πολιτισμό δεν είναι δεσμευτικά όπως ο νόμος σε άλλους πολιτισμούς. Σήμερα σε ορισμένες περιοχές του κόσμου? π.χ. στην Ινδία, οι γυναίκες φορούν σύμβολα της οικογενειακής τους κατάστασης. Μετά την ολοκλήρωση ενός ινδουιστικού γάμου, η σύζυγος δεν πρέπει ποτέ να αφήνει τα χέρια της γυμνά. Πρέπει πάντα να φορά βραχιόλια για να σημαίνει ότι είναι παντρεμένη.

Σχόλιο: Το πέπλο (ελληνικά palla) ήταν το σύμβολο μιας παντρεμένης γυναίκας και στον πολιτισμό τους σήμα της εξουσίας του συζύγου.

Σχόλιο: Οι εν Χριστώ «μη ανεξάρτητοι» υποδηλώνουν ότι δεν είναι ανώτεροι ή κατώτεροι αλλά ίσοι σε αξία με τον Θεό και χρειάζονται στη βασιλεία Του. Το Equal in Christ δεν αλλάζει την οδηγία του Θεού ότι ο άνδρας έχει την ευθύνη για την οικογενειακή μονάδα και ότι η γυναίκα από τη δημιουργία ήταν βοηθός και σύντροφός του, όχι υπηρέτης του. Οποιαδήποτε ενέργεια που κάνει είναι ενάντια στις διδασκαλίες του Χριστού και των αποστόλων Του ή ενάντια στα τοπικά έθιμα, έτσι ώστε η

κοινότητα να θεωρεί τις πράξεις της παράταιρες, ατιμάζει τον σύζυγό της και δεν προωθεί την υπόθεση του Χριστού.

Σχόλιο: Οι καθημερινές δραστηριότητες πρέπει να επιδεικνύουν σεβασμό και τιμή που προάγει την ενότητα σε όλες τις σχέσεις είτε στην οικογένεια, την κοινότητα, τον χώρο εργασίας, την κυβέρνηση ή την εκκλησία είτε συγκεντρώνονται είτε όχι. Όλοι εν Χριστώ, άνδρας ή γυναίκα, έχουν την ίδια πνευματική θέση ενώπιον του Θεού.

«Τι, λοιπόν, αδελφοί, όταν συνέρχεστε, ο καθένας έχει έναν ύμνο, 1 ένα μάθημα, μια αποκάλυψη, μια γλώσσα, 2 ή μια ερμηνεία. Ας γίνουν όλα τα πράγματα για την οικοδόμηση (ενθάρρυνση). Αν κάποιος (άνδρας ή γυναίκα) μιλάει σε μια γλώσσα, ας είναι μόνο δύο ή το πολύ τρεις, και ο καθένας με τη σειρά (με τη σειρά), και ας ερμηνεύσει κάποιος (άνδρας ή γυναίκα). Αλλά αν δεν υπάρχει κανείς να ερμηνεύσει, ας σιωπήσει ο καθένας τους (άνδρας ή γυναίκα) στην εκκλησία (το συγκεντρωμένο σώμα του Χριστού) και ας μιλήσει στον εαυτό του (όχι για το φύλο) και στον Θεό. Ας μιλήσουν δύο ή τρεις προφήτες (όχι ειδικά για το φύλο) και ας ζυγίσουν οι άλλοι (όχι ειδικά για το φύλο) 3 αυτά που λέγονται. Αν γίνει αποκάλυψη σε άλλον που κάθεται εκεί, ας σιωπήσει ο πρώτος. Γιατί όλοι μπορείτε να προφητεύετε ένας προς έναν, για να μάθουν όλοι και να ενθαρρύνονται όλοι, και τα πνεύματα των προφητών να υπόκεινται σε προφήτες. Γιατί ο Θεός δεν είναι Θεός σύγχυσης αλλά ειρήνης. Όπως σε όλες τις (εκκλησίες ή συνελεύσεις των αγίων, έτσι και οι γυναίκες (οι γυναίκες σας εννοούν τη σύζυγο – KJV, NKJV, YLT) θα πρέπει να σιωπούν στις εκκλησίες (ekklesíais – συνάξεις), γιατί δεν τους επιτρέπεται να μιλούν, 4 αλλά πρέπει να είστε υποταγμένοι, όπως λέει και ο Νόμος, αν θέλουν να μάθουν κάτι, ας ρωτήσουν τους συζύγους τους (άντρας - οποιοσδήποτε άντρας) στο σπίτι, γιατί είναι ντροπή για μια γυναίκα να μιλάει. (1 Κορινθίους 14:26-36).

Σχόλιο: Οι Χριστιανοί στην Κόρινθο συγκεντρώθηκαν ως το Σώμα του Χριστού όπου τραγούδησαν, δίδαξαν (didacheén), έδιναν αποκαλύψεις και μιλούσαν σε άλλες γλώσσες μέσω διερμηνέων. Ο σκοπός της συνάθροισης ήταν να ενθαρρύνει τους Χριστιανούς να παραμείνουν πιστοί και να κάνουν καλά έργα. Οι ομιλητές, άνδρες ή γυναίκες, που δεν μπορούσαν να γίνουν κατανοητοί επειδή δεν υπήρχε διερμηνέας, έπρεπε να σιωπήσουν. Το χάος και η σύγχυση που προκαλούνται από την προσευχή, την ομιλία ή το τραγούδι ταυτόχρονα θα έκαναν τους επισκέπτες να σκεφτούν ότι «είσαι εκτός νου» και θα εμπόδιζε το μήνυμα του Θεού να ακουστεί. Το να επιτρέπεται σε όλους να μιλάνε ή να τραγουδούν διαδοχικά, ο ένας μετά τον άλλο, είναι σεβασμό προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Σχόλιο: «Μιλούν δύο ή τρεις προφήτες» - ένας προφήτης είναι ένας άνδρας ή γυναίκα μέσω του οποίου μιλάει ο Θεός. (Από το Ελληνικό Λεξικό του Thayer)

Σχόλιο: Ενώ εξακολουθεί να ασχολείται με το θέμα της διατήρησης της τάξης, ο Παύλος δίνει οδηγίες στις Κορίνθιες γυναίκες να σιωπούν και να μην διακόπτουν τον (ηλίθιο – δικό τους) σύζυγό τους, αλλά να περιμένουν και να τον ρωτήσουν όταν φτάσουν στο σπίτι. Οι οδηγίες του Παύλου δεν θα ίσχυαν για τις χριστιανές γυναίκες των οποίων οι σύζυγοι ήταν ειδωλολάτρες, νεκροί ή τις είχαν εγκαταλείψει. Το κλειδί είναι να σέβονται τον σύζυγό τους που δίδασκε και να σέβονται τους άλλους – άνδρες, γυναίκες ή επισκέπτες. Έτσι, ο «νόμος» πιθανώς αναφέρεται σε κανόνες ή παραδόσεις συναγωγής.

Σχόλιο: Όταν συγκεντρωθούν όλοι οι Χριστιανοί πρέπει να συμμετέχουν με τάξη, ενώ σέβονται τους άλλους, όχι όλοι να μιλούν ταυτόχρονα να δημιουργούν σύγχυση και χάος. Οι γυναίκες δεν πρέπει να αμφισβητούν ή να αμφισβητούν τα σχόλια του άνδρα που είναι υπεύθυνος για την ευημερία τους,

είτε είναι ο σύζυγος, ο πατέρας ή ο αδερφός τους, είτε επιδεικνύουν ασέβεια, ειδικά προς οποιονδήποτε άνδρα.

«Φορέστε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού, άγιοι και αγαπημένοι, ελεήμονες καρδιές, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα και υπομονή, ... Ο λόγος του Χριστού ας κατοικεί μέσα σας πλούσια, διδάσκοντας και νουθετεί ο ένας τον άλλον με κάθε σοφία, ψάλλοντας ψαλμούς και ύμνους και πνευματικά τραγούδια, με ευγνωμοσύνη στις καρδιές σας προς τον Θεό». (Κολοσσαείς 3:12, 16)

Σχόλιο: Στους «εκλεκτούς» περιλαμβάνονται γυναίκες και άνδρες. Και τα δύο πρέπει να διδάσκουν και να νουθετούν με σοφία και γνώση. Η οδηγία είναι σιωπηλή ως προς το εάν αυτό πρέπει να γίνει σε ιδιωτικό ή συναρμολογημένο. Το κείμενο αναφέρει ότι η διδασκαλία και η νουθεσία γίνονται με τραγούδι στην καρδιά προς τον Θεό. Αλλά το να διδάσκετε και να νουθετείτε ο ένας τον άλλον απαιτεί να μιλάει κανείς από την καρδιά του είτε γραπτός είτε προφορικός.

Απόψεις μερικών σχολίων:

Σημειώσεις Άλμπερτ Μπαρνς.

«Δεν έπρεπε να διδάξουν τον κόσμο, ούτε να διακόψουν αυτούς που μιλούσαν» Ρόζενμυλερ. Είναι πιθανό ότι, με το πρόσχημα της έμπνευσης, οι γυναίκες είχαν αναλάβει το αξίωμα των δημοσίων δασκάλων».

Σχόλιο: Έμειναν στη διδακτική μέθοδο διδασκαλίας/κηρύγματος.

Σχόλιο Adam Clarke.

«Υπήρχε ένα εβραϊκό διάταγμα (προσέξτε τη δήλωση «όπως λέει και ο νόμος»). Δεν επιτρεπόταν στις γυναίκες να διδάσκουν στις συνελεύσεις ή ακόμη και να κάνουν ερωτήσεις. Οι ραβίνοι δίδασκαν ότι «μια γυναίκα δεν πρέπει να γνωρίζει τίποτα άλλο παρά τη χρήση του δακτυλίου της (ένα εργαλείο που χρησιμοποιείται στην κλώση). Και τα ρητά του Ραβίνου Ελιέζερ, όπως παραδόθηκαν, Bammidbar Rabba, βλ. 9, φάκ. 204, είναι και άξια παρατήρησης και κατάκρισης. Είναι αυτά: «Ας καούν τα λόγια του νόμου, αντί να παραδίδονται στις γυναίκες».

Roy C Deaver.

«Η συνάντηση στα εδάφια 1 Κορινθίους 14:26-40 είχε σκοπό την άσκηση και τη λήψη των ευεργετημάτων των πνευματικών χαρισμάτων. Οι προφήτες ασκούσαν το χάρισμά τους της προφητείας. Οι γυναίκες των «προφητών» έλαβαν οδηγίες να «σιωπούν στις εκκλησίες». Δεν τους επιτρεπόταν να μιλήσουν [να σπάσουν τη σιωπή τους]. Έπρεπε να είναι υποταγμένοι. Αν μάθαιναν οτιδήποτε (σε σχέση με το μήνυμα που ερχόταν μέσω του συζύγου/προφήτη) δεν θα διέκοπταν την προφητεία, αλλά θα περίμεναν και θα ρωτούσαν τους συζύγους τους στο σπίτι. Ήταν «ντροπή» για τη γυναίκα (σύζυγο) να μιλήσει σε εκείνη τη συνάντηση». Από Αγωνιζόμενος για την Πίστη Οκτώβριος/1995, σελ. 2; Guy N. Woods, Questions and Answers OPEN FORUM Freed Hardeman College Henderson, TN: 1976), σελ. 106-109.

Γκάι Ν. Γουντς.

«Ποιες ήταν οι γυναίκες που ζητήθηκε να μείνουν σιωπηλές στο υπό μελέτη απόσπασμα (1 Κορινθίους 14:34, 35); Ήταν οι σύζυγοι των προφητών που εξετάστηκαν στην προηγούμενη παράγραφο (τα σχόλιά του σε προηγούμενα εδάφια). Απαγορευμένος να διακόψουν ή να κάνουν έρευνα κατά τη διαδικασία της αποκάλυψης, ο απόστολος έθεσε τον πολύ λογικό κανόνα ότι έπρεπε να περιμένουν μια πιο κατάλληλη ευκαιρία για να υποβάλουν το ερώτημα. δηλαδή μέχρι να μπορέσουν να ρωτήσουν τους συζύγους τους στο σπίτι. Αυτές οι γυναίκες ήταν παντρεμένες, είχαν συζύγους. οι σύζυγοί τους ήταν

σε θέση να απαντήσουν στις ερωτήσεις τους στο σπίτι». Από το Contending for the Faith, Οκτώβριος /1995, σελ. 10; από τον Roy C Deaver, The Role of Women (Wellington, Texas: Copyright, No Date), σελ.13-15.

Οι υπολοίποι.

«Στον κόσμο στις πρώτες μέρες της (Ρωμαϊκής) Δημοκρατίας οι γυναίκες δεν επιτρεπόταν καν να κάνουν υποδείξεις, αλλά από την αρχή της Αυτοκρατορίας πολλοί άνδρες αναζητούσαν και μάλιστα ακολουθούσαν τις συμβουλές των συζύγων τους. Ήταν εντάξει να το κάνουμε, υπό τον όρο ότι οι συμβουλές δόθηκαν ιδιωτικά. Οι Αθηναίοι άντρες θεωρούσαν τις γυναίκες όχι πολύ καλύτερες από την ιδιοκτησία». Η δύναμη ξεκουραστεί με τους πιο δυνατούς.

Κεφάλαιο 3.

Υπηρέτες (Γενικά).

Δάσκαλοι.

«Γιατί όμως μέχρι αυτή τη φορά (άνδρας ή γυναίκα) πρέπει να είναι δάσκαλοι, χρειάζεστε κάποιον να σας διδάξει ξανά τις βασικές αρχές των χρησμών του Θεού. Χρειάζεστε γάλα, όχι στερεά τροφή, γιατί καθένας που ζει με γάλα είναι άτεχνος στον λόγο της δικαιοσύνης, αφού είναι παιδί. Αλλά η στερεά τροφή είναι για τους ώριμους, για εκείνους που έχουν τη διάκρισή τους εκπαιδευμένη με συνεχή εξάσκηση να διακρίνουν το καλό από το κακό». (Εβραίου 5:12-14).

Το κοινό θέμα σε όλη την Καινή Διαθήκη είναι να κηρύξει το Ευαγγέλιο στους χαμένους. Οι ευαγγελιστές του πρώτου αιώνα εκτελούσαν τη λειτουργία της διδασκαλίας του ευαγγελίου στους χαμένους σύμφωνα με το εδάφιο Πράξεις 8:4. Οι χριστιανοί, άνδρες και γυναίκες, που ήταν διασκορπισμένοι από την Ιερουσαλήμ, κήρυξαν τον Λόγο όπου πήγαιναν.

Αυτοί (αυτοί που αναφέρονται στο εδάφιο 4) προχώρησαν και μας περίμεναν στην Τρωάδα, αλλά αποπλεύσαμε από τους Φιλίππους μετά τις ημέρες των Αζύμων και σε πέντε ημέρες ήρθαμε σε αυτούς στην Τρωάδα, όπου μείναμε επτά ημέρες. Την πρώτη μέρα της εβδομάδας, όταν μαζευτήκαμε για να σπάσουμε ψωμί, ο Παύλος μίλησε μαζί τους, με σκοπό να φύγει την επόμενη μέρα, και παρέτεινε την ομιλία του μέχρι τα μεσάνυχτα. (Πράξεις 20:5-8).

Σχόλιο: Η ελληνική λέξη διαλέγομαι που μεταφράζεται ως «μίλησε» (εσφαλμένη μετάφραση όπως κηρύσσεται στο KJV) σημαίνει συνομιλία, συζήτηση, διαφωνία ή συζήτηση. Έτσι, ο Παύλος δεν κήρυξε ένα κήρυγμα «άμβωνα», αλλά συζήτησε τα αποτελέσματα που έδωσε ο Θεός από τη διακήρυξη του Χριστού.

Σήμερα οι κήρυκες παρουσιάζουν κυρίως την ερμηνεία τους για κάποιο Βιβλικό θέμα της επιλογής τους σε εκείνους που είναι εν Χριστώ χωρίς καμία ευκαιρία για ανάκριση ή συζήτηση. Ωστόσο, μερικοί κήρυκες διδάσκουν απευθείας από τη Βίβλο κατευθύνοντας τις σκέψεις τους στο απόσπασμα που εξετάζουμε. Δεν υπάρχει καμία αναφορά για την κήρυξη του Ευαγγελίου (ο Χριστός και ο θάνατος, η ταφή και η ανάστασή Του) ξανά σε εκείνους που είναι ήδη εν Χριστώ, τους σωσμένους.

Ο Θεός βασιλεύει στους Χριστιανούς μέσα στο βασιλείο Του για να διδάξει και να διακηρύξει το ευαγγέλιο, ώστε να μην χαθεί κανείς και να παραμείνουν όλοι πιστοί ως ζωντανή θυσία. Η αποστολή του ζωντανού Σώματος του Χριστού, ανδρών και γυναικών είναι:

(α) πήγαινε σε όλο τον κόσμο και κήρυξε το Ευαγγέλιο (Μάρκος 16:15).

- (β) να κάνετε το καλό σε όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα στους πιστούς (Γαλ. 6:9-10).
- (γ) ενθαρρύνει, εποικοδομεί, τα μέλη του Σώματος (Α' Κορινθίους 14).
- (δ) μιλάτε ο ένας στον άλλο με ψαλμούς και ύμνους (Εφεσίους 5:19).
- (ε) Προσφέρετε τα σώματά σας στον Θεό ως ζωντανές θυσίες (Ρωμαίους 12:1).

Η πιο αποτελεσματική μέθοδος ευαγγελισμού είναι σε ατομική βάση. Θα ήταν σπάνιο εάν οι μετατροπές πραγματοποιούνταν από μαζικές επικοινωνίες, μια μέθοδο που χρησιμοποιείται για τη δημιουργία ευαισθητοποίησης και την παροχή μιας πηγής για τη λήψη πρόσθετων πληροφοριών.

Εάν το ευαγγέλιο πρόκειται να κηρυχτεί σε ολόκληρο τον κόσμο, τότε οι εκκλησίες των Χριστιανών πρέπει να δώσουν μεγαλύτερη έμφαση στον ευαγγελισμό ανεξάρτητα από το αγγλικό όνομα που σχετίζεται με τη δραστηριότητα. π.χ. δάσκαλος, λειτουργός, ιεραπόστολος, ευαγγελιστής, ιεροκήρυκας, υπηρέτης, πάστορας, πρεσβύτερος, φύλακας ή μαθητής - αλλά η χρήση ονομάτων της Βίβλου θα αποτρέψει τη σύγχυση.

Τι πρέπει να διδαχθεί;

- ο Ευαγγέλιο – Μάρκος 15:16.
- ο Δύναμη Θεού προς σωτηρία – Ρωμαίους 1:16.
- ο Θάνατος, ταφή, ανάσταση και ανάληψη του Χριστού.
- ο Λόγος - Πράξεις 13:1-5.
- ο Δόγμα Αποστόλων – Πράξεις.
- ο Όλα όσα διέταξα - Ματθαίος 28:19.

Ποιος είναι να διδάξει;

- ο Ευαγγελιστές – Β' Τιμόθεο 4:5.
- ο Μαθητές – Μάρκος 15:16.
- ο Χριστιανοί διασκορπισμένοι στο εξωτερικό – Πράξεις 8:4.

Πώς θα γίνει η διδασκαλία;

- ο Καμία συγκεκριμένη μέθοδος δεν πρέπει να αποκλειστεί, ούτε απαιτείται κάποια συγκεκριμένη μέθοδος.

Σε ποιον πρέπει να διδαχθεί το μήνυμα του Θεού;

- ο Όλη η δημιουργία – Μάρκος 15:16.

Πότε πρέπει να διδάξουν οι υπηρέτες Του;

- ο Διδάξτε καθώς είναι διαθέσιμη η ευκαιρία.

Πού είναι αυτοί που είναι εν Χριστώ για να πάρουν το Ευαγγέλιο;

- ο Όπου κι αν πήγαν. Πράξεις 8:4.
- ο Πού και πότε ενδιαφέρεται ένα άτομο. Πράξεις 13:7.
- ο Όταν συναρμολογούνται μαζί. Πράξεις 20:7.
- ο Σε ξένες χώρες- Πράξεις 13:2-3.
- ο Όλος ο κόσμος – Μάρκος 16:15.

«Στην εκκλησία της Αντιόχειας υπήρχαν προφήτες και δάσκαλοι (ελληνικά διδάσκαλοι): ο Βαρνάβας, ο Συμεών ο Νίγηρας, ο Λούκιος ο Κυρηναίος, ο Μαναήν (που είχε μεγαλώσει με τον Ηρώδη τον τετράρχη) και ο Σαούλ. Ενώ λάτρευαν τον Κύριο και νήστευαν, το Άγιο Πνεύμα είπε: Ξεχωρίστε για μένα τον Βαρνάβα και τον Σαύλο για το έργο στο οποίο τους κάλεσα.» (Πράξεις 13:1-2).

«Αν όμως αποκαλείς τον εαυτό σου Εβραίο και βασιστείς στο νόμο και καυχηθείς για τον Θεό 18 και γνωρίζεις το θέλημά του και επιδοκιμάζεις το εξαιρετικό, επειδή έχεις διδαχτεί από το νόμο. 19 και αν είσαι βέβαιος ότι εσύ ο ίδιος είσαι οδηγός για τους τυφλούς, φως για εκείνους που βρίσκονται στο σκοτάδι, 20 δάσκαλος των ανόητων, δάσκαλος παιδιών, έχοντας στο νόμο την ενσάρκωση της γνώσης και της αλήθειας—21 εσύ τότε ποιος διδάσκει τους άλλους, δεν διδάσκεις τον εαυτό σου;» (Ρωμαίους 2:17-22).

Σχόλιο: «Εκπαιδευτής» από την ελληνική λέξη *paiguteén* που σημαίνει αυτός που δίνει οδηγίες στον άλλον.

Σχόλιο: «Δάσκαλος» από την ελληνική λέξη *διδάσκαλος*, *διδάσκων* ή *διδάσκεις* που σημαίνει αυτός που διδάσκει

«Δεν πρέπει πολλοί από εσάς να θεωρείτε δάσκαλοι, αδελφοί μου, γιατί ξέρετε ότι εμείς που διδάσκουμε θα κριθούμε αυστηρότερα». (Ιακώβου 3:1-2).

«Υπήρχαν όμως και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στο λαό, όπως θα υπάρχουν ψεύτικοι δάσκαλοι ανάμεσά σας. Θα εισαγάγουν κρυφά καταστροφικές αιρέσεις, αρνούμενοι ακόμη και τον κυρίαρχο Κύριο που τις αγόρασε — φέρνοντας γρήγορη καταστροφή στον εαυτό τους. Πολλοί θα ακολουθήσουν τους επαίσχυντους δρόμους τους και θα δυσφημήσουν τον δρόμο της αλήθειας. Στην απληστία τους(ελληνική πλεονεξία) αυτοί οι δάσκαλοι θα σας εκμεταλλευτούν με ιστορίες που έχουν φτιάξει». (2 Πέτρου 2:1-3).

Σχόλιο: «Ψεύτικος δάσκαλος» από το ελληνικό ψευδο-διδάσκαλοι με ψευδο που σημαίνει ψεύτικος και διδάσκαλοι που σημαίνει ή δάσκαλος.

Σχόλιο: Η απληστία αναφέρεται γενικά σε μια ανικανοποίητη επιθυμία για περισσότερα χρήματα, αλλά μπορεί επίσης να περιλαμβάνει μια υπερβολική επιθυμία για δύναμη ή κύρος.

«Και στην εκκλησία ο Θεός όρισε πρώτα απ' όλους αποστόλους, δεύτερους προφήτες, τρίτους δασκάλους, μετά θαυματουργούς, επίσης εκείνους που έχουν χαρίσματα θεραπείας, εκείνους που μπορούν να βοηθήσουν άλλους, εκείνους με χαρίσματα διοίκησης και εκείνους που μιλούν με διάφορα είδη γλώσσες. Είναι όλοι απόστολοι; Είναι όλοι προφήτες; Είναι όλοι δάσκαλοι; Έχουν όλοι χαρίσματα θεραπείας; Μιλούν όλοι σε γλώσσες; Ερμηνεύουν όλοι;»(1 Κορινθίους 12:28-30).

«Ο άνθρωπος Χριστός Ιησούς, που έδωσε τον εαυτό του ως λύτρο για όλους τους ανθρώπους — η μαρτυρία που δόθηκε στον κατάλληλο καιρό. Και γι' αυτό διορίστηκα κήρυκας και απόστολος — αλήθεια λέω, δεν λέω ψέματα — και διδάσκαλος της αληθινής πίστης στους Εθνικούς». (1 Τιμόθεο 2:5-7).

«Αλλά έχει τώρα αποκαλυφθεί μέσω της εμφάνισης του Σωτήρα μας, του Χριστού Ιησού, ο οποίος κατέστρεψε τον θάνατο και έφερε στο φως τη ζωή και την αθανασία μέσω του ευαγγελίου. Και αυτού του ευαγγελίου διορίστηκα κήρυκος και απόστολος και δάσκαλος. Γι' αυτό υποφέρω όπως είμαι. Ωστόσο, δεν ντρέπομαι, γιατί ξέρω ποιον έχω πιστέψει, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι σε θέση να φυλάξει ό,τι του εμπιστεύτηκα για εκείνη την ημέρα». (2 Τιμόθεο 1:10-12).

Σχόλιο: «Κήρυξ» ή «κήρυγμα» προέρχεται από την ελληνική λέξη *keerux*.

«Και ο δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να μαλώνει. Αντίθετα, πρέπει να είναι ευγενικός με όλους, ικανός να διδάσκει, όχι αγανακτισμένος. Εκείνους που του εναντιώνονται πρέπει να διδάξει απαλά, με την ελπίδα ότι ο Θεός θα τους χορηγήσει μετάνοια που θα τους οδηγήσει στη γνώση της αλήθειας και ότι θα συνέλθουν και θα ξεφύγουν από την παγίδα του διαβόλου, που τους έχει αιχμαλωτίσει κάποτε το θέλημά του».(2 Τιμόθεο 2:24-26).

.Οι Χριστιανοί πρέπει να συμμετέχουν στη διδασκαλία με κάποιο τρόπο, Εβραίους 5:11. Μία από τις απαιτήσεις για τους βοσκούς, τους φύλακες ή τους φρουρούς, από την ελληνική λέξη επισκοπείς είναι να είναι επιδέξιοι στην επικοινωνία, ώστε να μπορούν να προτρέπουν και να επιπλήττουν εκείνους που έχει αναθέσει ο Θεός στη φροντίδα τους. Οι βοσκοί που μεταβιβάζουν τη διδακτική τους λειτουργία σε έναν αμειβόμενο επαγγελματία δεν φαίνεται να είναι βιβλική έννοια. Σύμφωνα με το εδάφιο Εφεσίους 4:12, οι βοσκοί πρέπει να «εξοπλίσουν τους αγίους για το έργο της διακονίας (διακονία), για την οικοδόμηση του σώματος του Χριστού».

Παραδείγματα πράξεων κάποιου υπηρέτη.

Έτσι, κάθε Χριστιανός είναι ένας υπηρέτης που εκτελεί ένα έργο απαραίτητο για να διατηρήσει το σώμα του Χριστού ζωντανό. Επομένως, οι ακόλουθες γραφές παρέχουν μερικά παραδείγματα των πράξεών τους.

«Ας μάθει, λοιπόν, όλος ο οίκος του Ισραήλ ότι ο Θεός τον έκανε και Κύριο και Χριστό, αυτόν τον Ιησού που σταύρωσες.» Και όταν το άκουσαν αυτό, κόπηκαν στην καρδιά και είπαν στον Πέτρο και στους υπόλοιπους αποστόλους, «Αδέρφια, τι να κάνουμε και ο Πέτρος τους είπε: Μετανοήστε και βαφτιστείτε ο καθένας σας στο όνομα του Ιησού Χριστού για τη άφεση των αμαρτιών σας, και θα λάβετε το δώρο του Αγίου Πνεύματος. Διότι η υπόσχεση είναι για εσάς και για τα παιδιά σας και για όλους όσους είναι μακριά, όλους όσους ο Κύριος ο Θεός μας καλεί στον εαυτό του.» Και με πολλά άλλα λόγια έδωσε μαρτυρία και συνέχισε να τους προτρέπει, λέγοντας: «Σώστε τον εαυτό σας από αυτό. στραβά γενεά." Έτσι όσοι έλαβαν τον λόγο του βαφτίστηκαν, και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές. Η κοινωνία των πιστών. Και αφοσιώθηκαν στη διδασκαλία και τη συναναστροφή των αποστόλων, στο σπάσιμο του άρτου και στις προσευχές. Και δέος επικράτησε σε κάθε ψυχή, και πολλά θαύματα και σημεία γίνονταν μέσω των αποστόλων, και όλοι όσοι πίστευαν ήταν μαζί και είχαν όλα τα κοινά. (Πράξεις 2:36-45).

«Και έγινε εκείνη την ημέρα μεγάλος διωγμός κατά της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ, και διασκορπίστηκαν όλοι στις περιοχές της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους αποστόλους. Οι ευσεβείς άνθρωποι έθαψαν τον Στέφανο και τον θρήνησαν πολύ. Αλλά ο Σαούλ ερήμωσε την εκκλησία και μπαίνοντας σπίτι μετά από σπίτι, έσυρε άντρες και γυναίκες και τους έβαλε στη φυλακή. Τώρα όσοι ήταν διασκορπισμένοι περιφέρονταν κηρύττοντας τον λόγο».(Πράξεις 8:1-4).

«Τώρα όσοι είχαν διασκορπιστεί από τον διωγμό σε σχέση με τον Στέφανο ταξίδεψαν μέχρι τη Φοινίκη, την Κύπρο και την Αντιόχεια, λέγοντας το μήνυμα μόνο στους Εβραίους. Μερικοί όμως από αυτούς, άνδρες από την Κύπρο και την Κυρήνη, πήγαν στην Αντιόχεια και άρχισαν να μιλάνε και σε Έλληνες, λέγοντάς τους τα καλά νέα για τον Κύριο Ιησού. Το χέρι του Κυρίου ήταν μαζί τους, και πολύς κόσμος πίστεψε και στράφηκε στον Κύριο».

(Πράξεις 11:19-21).

«Τώρα αυτές τις ημέρες προφήτες κατέβηκαν από την Ιερουσαλήμ στην Αντιόχεια. Και ένας από αυτούς, ονόματι Αγαβος, σηκώθηκε και προείπε από το Πνεύμα ότι θα γινόταν μεγάλος λιμός σε όλο τον κόσμο (αυτό έγινε στις ημέρες του Κλαύδιου). Έτσι οι μαθητές αποφάσισαν, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του, να στείλει ανακούφιση στους αδελφούς που ζούσαν στην Ιουδαία. Και το έκαναν, στέλνοντάς το στους πρεσβυτέρους με το χέρι του Βαρνάβα και του Σαούλ». (Πράξεις 11:27-30).

«Το Σάββατο βγήκαμε έξω από την πύλη της πόλης στο ποτάμι, όπου περιμέναμε να βρούμε έναν τόπο προσευχής. Καθίσαμε και αρχίσαμε να μιλάμε στις γυναίκες που είχαν μαζευτεί εκεί. Μία από αυτές που άκουγαν ήταν μια γυναίκα που λεγόταν Λυδία, έμπορος πορφυρών υφασμάτων από την πόλη των Θυατείρων, η οποία ήταν λάτρησ του Θεού. Ο Κύριος άνοιξε την καρδιά της για να απαντήσει στο μήνυμα του Παύλου. Όταν η ίδια και τα μέλη του σπιτιού της βαπτίστηκαν, μας κάλεσε στο σπίτι της. «Αν με θεωρείς πιστή στον Κύριο», είπε, «έλα να μείνεις στο σπίτι μου». Και μας έπεισε».

«Αυτός (ο Ηρώδης) προχώρησε στη σύλληψη και του Πέτρου. Αυτό έγινε κατά τις ημέρες των Αζύμων. 4 Και αφού τον έπιασε, τον έβαλε στη φυλακή, παραδίδοντάς τον σε τέσσερις ομάδες στρατιωτών για να τον φυλάνε, με σκοπό μετά το Πάσχα να τον βγάλουν στον λαό. 5 Έτσι, ο Πέτρος κρατήθηκε στη φυλακή, αλλά η εκκλησία έκανε ένθερμη προσευχή για αυτόν στον Θεό. ... αυτός (ο Πέτρος) πήγε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη της οποίας το άλλο όνομα ήταν Μάρκος, όπου πολλοί ήταν συγκεντρωμένοι και προσεύχονταν». (Πράξεις 12:3-6 ... 13-15).

«Τον (τον Παύλο) συνόδευαν ο Σώπατρος, γιος του Πύρρου από τη Βέροια, ο Αρίσταρχος και ο Σέκουνδος από τη Θεσσαλονίκη, ο Γάιος από τη Δέρβη, ο Τιμόθεος επίσης, και ο Τύχικος και ο Τρόφιμος από την επαρχία της Ασίας. 5 Αυτοί οι άνδρες προχώρησαν και μας περίμεναν στην Τρωάδα. 6 Αλλά αποπλεύσαμε από τους Φιλίππους μετά τη γιορτή των αζύμων, και μετά από πέντε ημέρες ενώσαμε με τους άλλους στην Τρωάδα, όπου μείναμε επτά ημέρες. 7 Την πρώτη μέρα της εβδομάδας μαζευτήκαμε για να σπάσουμε ψωμί. Ο Παύλος μίλησε στον κόσμο και, επειδή σκόπευε να φύγει την επόμενη μέρα, συνέχισε να μιλάει μέχρι τα μεσάνυχτα». (Πράξεις 20:4-8).

«Μετά από τρεις μήνες σαλπάρουμε με ένα πλοίο που είχε ξεχειμωνιάσει στο νησί, ένα καράβι της Αλεξάνδρειας, με φιγούρα τους δίδυμους θεούς. Μπαίνοντας στις Συρακούσες, μείναμε εκεί για τρεις μέρες. Και από εκεί κάναμε σιρκουί και φτάσαμε στο Rhegium. Και μετά από μια μέρα φούντωσε νότιος άνεμος, και τη δεύτερη μέρα ήρθαμε στο Puteoli. Εκεί βρήκαμε αδέρφια και μας προσκάλεσαν να μείνουμε μαζί τους για επτά ημέρες. Και έτσι, ήρθαμε στη Ρώμη. Και τα αδέρφια εκεί, όταν άκουσαν για εμάς, ήρθαν μέχρι το Φόρουμ του Αππίου και τις Τρεις Ταβέρνες να μας συναντήσουν. Όταν τους είδε, ο Παύλος ευχαρίστησε τον Θεό και πήρε θάρρος». (Πράξεις 28:11-16).

Προειδοποίηση προς όλους τους Χριστιανούς.

Ο Πέτρος προειδοποίησε όλους τους Χριστιανούς: "Υπήρχαν επίσης ψευδοπροφήτες ανάμεσα στο λαό, όπως θα υπάρχουν ψεύτικοι δάσκαλοι ανάμεσά σας. Θα εισαγάγουν κρυφά καταστροφικές αιρέσεις αρνούμενοι ακόμη και τον κυρίαρχο Κύριο που τους αγόρασε - φέρνοντας γρήγορη καταστροφή στους εαυτούς τους. Πολλοί θα ακολουθήσουν τους επαίσχυντους τρόπους τους και θα φέρουν την οδό της αλήθειας σε ανυποληψία (για χρήματα, εξουσία, έλεγχο ή κύρος) αυτοί οι δάσκαλοι θα σας εκμεταλλευτούν με ιστορίες που έχουν φτιάξει. (2 Πέτρου 2:1-3).

Σχόλιο: Η πρόληψη της ψευδούς διδασκαλίας μπορεί να επιτευχθεί με την καλύτερη γνώση και κατανόηση των διδασκαλιών του Χριστού και των αποστόλων. Μια άλλη πιθανότητα ψευδούς διδασκαλίας μπορεί να προέλθει από ιεροκήρυκα του οποίου οι προσωπικές απόψεις και ερμηνείες είναι άγνωστες επειδή δεν έχουν αποκαλυφθεί πλήρως πριν από τη μίσθωση, (ενοικιαστής) – ένας λύκος με ένδυμα προβάτου – βλέπε 2 Τιμόθεο 4:3-5.

Το Άγιο Πνεύμα μέσω του αποστόλου Ιωάννη στην Αποκάλυψη 2 και 3 προειδοποίησε τους Χριστιανούς σε έξι εκκλησίες στην Ασία να μετανοήσουν (να αλλάξουν δρόμους) καθώς είχαν απομακρυνθεί ή σταδιακά απομακρύνονταν από τον Χριστό.